

På tross av den internasjonale finanskrisen har den norske staten økonomiske ressurser og handlingsrom. For å motvirke arbeidsledighet er det derfor viktig at regjeringen viderefører et høyt nivå på investeringer og vedlikehold i offentlig sektor. Det er også viktig at vi nå skaper et bærekraftig arbeidsliv ved å investere i ansattes lønns- og arbeidsvilkår. Arbeidet mot sosial dumping i privat og offentlig sektor må prioriteres. Det skal føres en solidarisk lønnspolitikk med et likelønnsperspektiv.

NTL vil prioritere likelønn i årets lønnsoppgjør. Partenes vedtak fra oppgjøret i staten i 2009 om et likelønnsløft må følges opp. Skal det bli enighet mellom partene, og skal likelønnsløftet kunne gjennomføres samtidig som alle gis en tilfredsstillende lønnsutvikling, må det stilles midler til disposisjon utenom de ordinære rammene. De lokale forhandlingene må ikke reversere lønnsutjevning i sentrale forhandlinger. Et likelønnsløft er ikke til hinder for at vi holder fast ved kravet om lik lønn for likt og likeverdig arbeid. Den solidariske lønnspolitikken med vekt på lavlønn ligger fast.

NTL vil arbeide for en utjevning av forskjeller i avlønning mellom offentlig og privat sektor for grupper med samme yrke, kompetanse eller utdanning på samme nivå.

Bruttopensjonsordninger gir trygghet for nivået på pensjonsutbetalingene. Vi aksepterer ikke økt usikkerhet for nivået på framtidige pensjonsutbetalinger, slik tilfellet er ved innskuddsbaserte ordninger. NTL vil forsvare og videreutvikle bruttopensjonsordningen som det ble enighet om i tariffoppgjøret 2009. NTL krever at dagens AFP i offentlig sektor videreføres minst på dagens nivå.

Frontfagmodellen kan ikke opprettholdes over tid hvis enkelte områder/grupper systematisk får lavere lønnsvekst enn lønnsveksten i de internasjonalt konkurranseutsatte sektorene, inkludert lønnsveksten for funksjonærer og ledere.

I våre tariffområder er lønnsforskjellene økende. Prosentvise tillegg og store lederlønnstillegg har medført at de høyest lønte har fått mer ut i kroner og øre enn de midlere og lavest lønte. For å stoppe denne utviklingen bør de generelle tilleggene gis som kronetillegg.

NTL krever at all lokal lønnsdannelse skjer i forhandlinger mellom partene med reelle tvistemuligheter. Avsetning av midler til lokale forhandlinger med utgangspunkt i en pro-rata fordeling forsterker forskjeller i lønn for tilsvarende stillinger i ulike virksomheter. NTL krever at avsetninger til lokale forhandlinger må bidra til å utjevne forskjeller i avlønning for sammenlignbare stillinger i virksomhetene.

NTL krever at det forhandles på bakgrunn av virksomhetens samlede lønnsmasse. Det er i dag store lønnsforskjeller mellom arbeidstakergrupper i enkelte virksomheter, det må ikke forsterkes. NTL krever at tillitsvalgte får innsynsrett i alle ansattes arbeidsforhold, lønnsforhold og arbeidsavtaler.

De ansattes kompetanse må verdsettes, samtidig som mulighetene for videreutdanning må forbedres. Det er på høy tid å ferdigstille EVU-reformen. Det må komme på plass et system for finansiering av livsopphold under utdanningspermisjon, der både arbeidsgiver og staten bidrar.

Arbeidsgiveres krav til utdanning har økt betraktelig de siste årene uten at dette har gitt utslag i forbedret studiefinansiering. Stipendandelen må økes og studielånsrenten må være lav – og politisk styrt, samtidig som eksisterende studielån må nedskrives tilsvarende økningen av stipendandelen. 11 måneders studiestøtte er et viktig steg på veien til å realisere heltidsstudenten.

NTL krever i tariffoppgjøret 2010:

- at det settes av midler utenfor den ordinære rammen til likelønntiltak
- at tjenstepensjoner og AFP opprettholdes og videreutvikles
- at det gis lik lønn for likt og likeverdig arbeid
- at det avsettes midler til å dekke tapt arbeidsfortjeneste under etter- og videreutdanning
- at størstedelen av lønnstillegget blir gitt som generelt kronetillegg
- at det avsettes midler til justeringer i staten
- fullt innsyn for de tillitsvalgte i virksomhetens lønns- og arbeidsvilkår